

Ca-n prima zi

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Simt nopți la rând cum picură cerneala
Poemelor semnate de-amândoi
Pe ochii mei și-alungă oboseala
Zilelor triste, goale fără noi

Plimbându-ne de mână spre cetate
Ori pe o bancă prinși de fantezii,
Să fie doar într-un cotlon uitate
Aceste amintiri? Aș vrea să știi

Că le trăiesc cu-aceeași pasiune
Ca-n ziua când mi-ai dat primul sărut
Și ți-am șoptit cu inima: Minune,
Ești îngerul ce-n palme mi-a căzut.

- De prea mult timp, prea multă așteptare
A curs pe pagini... Azi suntem tăcuți,
Întemnițați în minele de sare,
Nebuni de dor, prin sabie trecuți,

Dar nu-i războiul ăsta cea mai mare
Durere-nchipuită. Poate ieri
Am rătăcit printre iubiri impare
Iubirea noastră. Altei primăveri

Îi vom cerși un ciob de fericire
Mai verde decât verdele ei crud,
Captivi într-o poveste de iubire
Ce va pleca cu soarele spre sud.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif